

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 4. januar 2011
Kontor: Det Internationale
Kontor
Sagsnr.: 2010-150-2044
Dok.: CAJ40322

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 391 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 29. november 2010.

Lars Barfoed

/

Morten N. Jakobsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 391 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes redegøre for hvilke lande, Danmark har aftaler med om bødeinddrivelse, når disse landes trafikanter begår færdselslovsovertrædelser i Danmark, og hvilke lande Danmark opkræver for ved færdselslovsovertrædelser i det pågældende land.”

Svar:

1. Det følger af Den Europæiske Konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager – som er ratificeret af Danmark og langt de fleste europæiske lande – at der mellem de kompetente myndigheder i to lande, der har ratificeret konventionen, kan fremsendes anmodninger om retshjælp i straffesager. Det gælder f.eks. sager, hvor en trafikant fra en anden stat har overtrådt færdselslovingen. Anmodninger om retshjælp sendes som udgangspunkt mellem de to landes justitsministerier, som videresender retsanmodningerne til de kompetente nationale myndigheder med henblik på fuldbyrdelse. I færdselssager vil anmodninger om retshjælp typisk vedrøre bistand til identifikation af en bilist og eventuelt optagelse af en politirapport.

Af den nævnte konvention følger endvidere, at retsanmodninger om forkyndelse af f.eks. et bødeforlæg for overtrædelse af færdselslovingen kan fremsendes direkte mellem de såkaldte judicielle myndigheder, der for Danmarks vedkommende er domstolene, Rigsadvokaten, statsadvokaterne, politidirektørerne og Justitsministeriet.

Det kan herudover oplyses, at det følger af artikel 5 i konventionen om gensidig retshjælp af 29. maj 2000, som er indgået mellem EU-medlemslandene, at fremsendelse og forkyndelse af retsdokumenter som f.eks. bødeforlæg for overtrædelse af færdselslovgivningen, der er bestemt for personer, der opholder sig på en anden medlemsstats område, som udgangspunkt fremsendes direkte til disse med posten. Det følger endvidere af konventionen, at anmodninger om retshjælp som udgangspunkt sendes direkte mellem de kompetente judicielle myndigheder.

Stort set tilsvarende bestemmelser om retshjælp findes i Schengenkonventionen, der er relevant i forhold til de lande, som er omfattet af Schengen-samarbejdet, men som ikke er medlem af Den Europæiske Union.

2. Ved Rådets rammeafgørelse af 24. februar 2005 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestraffe har EU-medlemsstaterne indført en forenklet og mere effektiv procedure i forbindelse med anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om bødestraf. Rammeafgørelsen indebærer, at afgørelser om bødestraf truffet i en medlemsstat som udgangspunkt skal anerkendes af den medlemsstat, der skal gennemføre afgørelsen, uden yderligere formaliteter og gennemføres på samme måde, som hvis der havde været tale om en national afgørelse.

Med rammeafgørelsen, der er gennemført i dansk ret ved lov nr. 1434 af 22. december 2004 om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union, er der således skabt en nemmere adgang til, at endelige afgørelser om bødestraf, herunder bødestraf for færdselsforseelser, kan sendes til myndighederne i den EU-medlemsstat, hvor den pågældende person har ejendom, indtægt eller fast bopæl med henblik på fuldbyrdelse af bøden. Fuldbyrdelsesstaten vil dog i visse nærmere angivne tilfælde kunne afslå at fuldbyrde en anmodning om inddrivelse af en bødestraf, herunder bl.a. hvis den pålagte bødestraf er på mindre end 70 euro eller et beløb svarende hertil. Det følger af rammeafgørelsens artikel 13, at midler fra fuldbyrdelsen af afgørelser tilfalder fuldbyrdelsesstaten, medmindre andet er aftalt mellem udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten.

3. Når det drejer sig om inddrivelse af bøder hos trafikanter, der er bosiddende i et andet nordisk land, kan landenes politimyndigheder yde bistand til inddrivelsen i medfør af en samarbejdsaftale mellem de nordiske politimyndigheder. Aftalen indebærer, at de nordiske politimyndigheder via Rigspolitiet fremsender sagen til den danske politikreds, hvor den pågældende formodes at have bopæl. Politikredsen forsøger herefter at identificere og afhøre den pågældende person, og der optages en rapport om undersøgelsen, hvorefter sagen tilbagesendes til det nordiske land, som har fremsat anmodningen. Danske politikredse kan på samme måde sende anmodninger om bistand til de andre nordiske lande via deres centrale politimyndigheder.

Det bemærkes, at trafikanten i disse sager ofte vil blive bragt til standsning straks efter forseelsen, medmindre der er tale om en hastighedsforseelse registreret ved Automatisk Trafikkontrol. Da trafikanten herved er blevet identificeret, vil politimyndigheden i det pågældende nordiske land have mulighed for at sende bødeforlægget direkte til personens adresse i et andet nordisk land. Politimyndigheden i det nordiske land

kan endvidere i medfør af de nordiske samarbejdsregler om fuldbyrdelse af straf mv., der er gennemført ved lov nr. 214 af 31. maj 1963, eventuelt anmode myndighederne i det land, hvor trafikanten har bopæl eller ophold, om at inddrive bødestrafen.